

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Diumenge 25 de Septembre de 1898

Núm. 3.707

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Reus, un mes.	Ptas. 1
en províncies trimestre.	3.60
Extranger y Ultramar.	1.50
Anuncis, à preus convencionals.	1.50

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorà, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfon 13)

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Iltre. Acadèmia Médich Farmacèutica de Barcelona.

Eficacament recomenada per aumentar la llet d'las Mares de família, en cuants casos s'haig retirat per disgust, fluxilitat, etc. Ab son ús, tota mare pot criar á sos fills durant lo temps de la lactància.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

Secció doctrinal

La bomba final

En los teatres després del drama esverador ve'l juguet cómich, la pessa ó saynet, per esborrar de la pena del espectador la dolèntia impresió rebuda á la vista de tanta desgracia; pero això s'véu en tots los teatres que tenen quatre parets que tanquen la sala d'expectacles, que en un teatre quina línia d'últim terme y per totas bandas es'l horitzó infinit del espay, en aquests la funció comensa al revés; per lo juguet cómich, pessa ó saynet y acaba ab lo drama. Y això ha passat á Espanya: mentre las balas brumian ó xiulavan cegant vidas, mentre s'ajupian al llit morts de famuns, malament ferits altres y malats d'un clima insá los més, fills y germanos nostres, lo poble hidalgo s'divertia, per tot sortia la música y l'engrescament may passava.

Vulgas què no s'havia de prosseguir la gloriosa història de la bandera guada-roja.

La comèdia acabá y las primeras escenes del drama, que tot just comensa, tots las havèm vist.

A centenars retorna'n los pobres soldats que á Cuba y Filipinas s'han begut y ben plens no sols un sino variis calzes d'amargura, y lo obtingut per ells en la campanya tots ho portan ensenyant. La seva cara, si es que á alguns encara los hi podem donar aquest nom de la fesomia, revelan lo que han patit y forrat de bronzo s'ha de tenir lo cor no pera entrar-

al Mes això, a's que hem tingut la sort de no tas'tar aquell clima, ni i plom dels àniglos filipins, ni lo dels filibusters cubans, per trist que resulti imposa menos y fa aixecar ménos críts de protestas que 'l 10 per 100 sobre la contribució rústica, lo 30 sobre la urbana, lo 40 sobre l'industrial y de comers, y variis impostos y l'cincuenta sobre las cédules personals.

A Espanya, ahont lo govern no s'cuya mes que de sembrar empleats, los més, mes dolents que bons, es natural lo contrast que ofereix comparant aquelles dos coses.

Pero això encara no mes s'ha de considerar com als euhets què anuncian l'avio d'un moro de foch.

Já ho sabian que pera soseinir unas guerras en regions tan apartadas y després una ab una nació tan poderosa ne costava molts de diners y que 'l Gobern no'n tenia; també no veyam venir que pera pagar los

cupons dels deutes que ja hi havia contrets y 'ls dels que anava enmatllaven pera fer de Quijotes s'apretaria fortament la prempsa pera exprimir tot lo such de las regions.

Mes, ho confessém ab tota sinceritat, no esperavam una llei de la naturalesa la que s'va publicar reglamentat lo servei dels carruatges, pera que paguin contribució, sense las exclusions ó excepcions que la anterior que sobre aquest mateix assumptu regia.

Aquesta nos ha caygut al demunt com una bomba y casi, casi podém dir que fará mes mal que aquellas que s'tiraren al Liceo y carrer de Cambis nous de Barcelona; perquè aquí en Catalunya, als que mes perjudicará serà al sufer agricultor, que necessita d'un carruatge pera las tascas agrícoles y pera fer las visitas que estima convenient, á la seva terra.

Catalunya no es com áquestas altres regions en los que tres polítichs son amos del terme sacer de poblacions, sino que la propietat està molt dividida y questa divisió fa que per cada carruatje que hi ha á Castellá, Aragó, Galicia etc. etc. ni hagi aqui en una proporció que esgarrifa, ab lo qual resultarà que solzament la nostra província pagará mes que las cinch provincias castellanas, si dedubhim la vila de Madrid.

Y no es això sol; ademès se topàra en que los animals que estiran d'aquests carruatges pagan pel concepte de *pecuaria* per la rahó que van consignats en lo reparto y allavors cal preguntar, ¿es just que una cavalleria pagui per dos conceptes?

Nó, á Madrid ja 'n saben de sangrar la butxaca dels contribuyents, mes si tan apretan lo cargol y concebeixen gayres lleys com aquesta, 'ns sembla que la tragedia en quin desenrotilló s'trobèm, per mes que vis'a ab indiferencia pel país, tindrà un desenllaç pitjó que 'l principi que hem apuntat.

Tinguincho en compte 'ls gobernants y procurin aprofitarse d'aquest estat anèmic del poble, dictant lleys que 'l reavifin, prenen midas que li fassí ovariar mes falaguers horitzons, cercar en una paraula, lo camí que ha de portarlo á sa regeneració, pero no 'n voti cap pera acbarli de xuclar los pochs diners que li puedan, que això es voler ofegarlo y tots tenim dret á la vida y pera defensar aquesta á voltas se va mes lluny de lo que 'l home desitja.

X. X. y X.

Notas regionalistas al extranger

CRETA

«Le Temps», ocupantse dels últims fets que, per culpa de las potencias, han ocasionat tantas víctimas á Creta, diu «que 'ls embaixadors estan sensé instruccions de llurs governs relativament als aconteixements de Candia; y això res té d'estrany perquè es casi segur que á horas d'are no saben qué han de fer. Emprò, segueix aquell diari, en los circols diplomàtics se pensa generalment que ha arribat ja 'l temps d' acabar definitivament la cuestió cretencs, deventse insistir, avans que tot, en que la evacuació de la illa per las tropas turques ha d'esser immediata.

La Porta al principi afectà la major indiferència respecte á lo que està passant en aquella desditzada terra, que en certa manera forma encare part del imperi turch; indiferència ben comprensible si se ten compte que las potencias li tenen segrestada, ó poch menos, la soberanía sobre ella y en entredit lo poder, y baix aquests pretexts se considera impotent Abdul-Hamid pera preventir los desordres. Ab la major sanch freda y com si no hagués passat res á Creta, l'emperador rebé als embaixadors d'Austria y d'Italia, no inter alios acta... deu pensar l' amo dels creyents, tot alabant á Alàh perquè permet allargar indefinidament les solucions dels conflictes, lo qual constitueix la forsa més vigorosa de la diplomacia, la última paraula de la política internacional, lo «summum jus» dels homes d'Estat que avuy s'usan.

La tantas vegadas promesa Constitució autònoma per Creta dorm ben ensopida en lo cervell d'aqueixa Diplomacia, «quel temeritat pot midarse ab sa timidesa». Fa més de tres anys que aqueixa situació dura, y aixís ho ha fet present lo govern grech á las potencies en un «Memorandum» que las hi ha dirigit fent veure la precaria situació dels cristians en aquell bossi de terra helénica.

Inglaterra, á última hora, ha cregut més convenient á sos interessos obrar per son compte. A tal fi ha fet ocupar militarment á Candia ab lo pretext de que no s'han donat las satisfaccions que has reclamat l'almirall britànic. Com á primer acte auditori de la Gran Bretanya exigeix aquesta desarmar la població mussulmana de la ciutat, lo qual ha fet, se diu, molt poca gracia al emperador turch; més la voluntat d'Inglaterra ha acabat per imposar-se, com per tot arreu ahont se fiscal queixa verdaderament poderosa potència; aixís es, que l'governador de Creta, baix las promeses de que l'almirall anglés assegurarà l'ordre, ha censat lo desarme de las tropas mussulmanas á Candia.

Com á última noticia de la cuestió cretencs diu «Le Temps» que l'almirall italià ha enviat á las potencies una nota en la qual proposa:

Primer. Que l'Alemanya y l'Austria reprenguin una part activa en lo concert europeu, en lo relatiu á Creta.

Segon. Que las potencias demandin colectivament lo retiro de las tropas y dels funcionaris otomans, com prometentse á garantir, baix dita condició, la soberanía de Turquia sobre Creta.

Tercer. Que s'organisi inmediatament un govern autònom en la illa, y que 's nombrí un governador general, manteninti la ocupació militar provisional actual de las tropas internacionals.

AUSTRIA-HUNGRIA

Los txecs travallen activament pera aminorar los efectes del plan de campanya obstrucciónista que sem-

bla preparan los alemanys unitaristas pera quan se torni a obrir la Cambra Vienesa. Se creu imminent una crisi ministerial avans de realisar-se dita obertura, sortint del gabinet tres ministres alemanys. Pera substituirlos se travalla pera que ocupin los llochs vacants varis polachs, més simpàtichs que no pas los alemanys al moviment autonomista y federalista de la Cambra.

Per de prompte, y esperant los aconteixements, lo ministre d' Hisenda, Mr. Kaize, s' ha posat en comunicació aprofitant sa última estada a Praga, ab los quefes del partit txec. L' altre ministre sense cartera, lo doctor Jendrezowicz, se troba a Cracovia y a Lemberg, pera tractar a la vegada ab los quefes del grup polach. Y, finalment, lo comte Thun ha convidat al doctor Ebenhoch, quefe del partit alemany catòlic, pera celebrar una entrevista. Tot això son preparatius pera guanyar aqueixos tres grups importants de la Cambra vienesa a fi d' obtenir majoria pera poder votar lo compromís ab la Hungria, sense abdicar aquells partits llurs idees y propòsits en pro de las reivindicacions nacionalistes que respectivament representen, oposant una forsa comuna contra las intemperancies dels uniformistes alemanys, enemichs aquests de la pau entre las nacionalitats que forman l'imperi.

Los txecs, avuy més que mai, després del horribil fet del assassinat de la Emperadura a mans de la bestia fera anarquista, estan disposats a dirigir una excitació a totas las nacionalitats del imperi y a totas las autoritats gubernamentals pera inaugurar una era pacífica en la monarquia desgraciadíssima dels Habsburg. Los diaris txecs estan d' acord sobre l' particular, dihent que d' avuy en avant se compta, tant de part del ministeri com de las Cambras, en un travall útil que permetrà sortir, a la fi, de las dificultats de la crisi constitucional, retornant al federalisme dels anys 1860 y 1871. «Hi ha moments únichs en la vida de las nacions; l'Austria's troba certament en un d' aqueixos moments.» Cal, donchs, aprofitar las circunstancies en favor de las nacionalitats que volen viure segons las exigencies de sa dignitat y de sa historia. Las «Národní Lisy», orgue principal dels txecs, travallan en aquest sentit, y no es aventurat esperar en la realisació més o menos total del programa de las reivindicacions nacionalistas.

PELEGRÍ CASADES Y GRAMATXES.

ZACUTERIAS

del «Diario de Tarragona»

No sabem lo que ho fa, pero s' dona l' cas que sempre que algun colega de la vinya ciutat s' ocupa de Reus es pera suhetejarla, com si la nostra carnadura fos tant suferta que la mes petita foblada no ns fes aixecar de la cadira en que poguessim estar sentats o no ns fes pujar a la cara l's colors de la vergonya, si de lo que se nos acusa infamament resultés veritat.

Per sort o desgracia del nostre caràcter franch, expansiu (dins del caràcter català), noble y hospitalari, la ciutat de Reus disfruta en tot Catalunya d'un bon nom, pera que un malhumorat cuauselvol tracti de desacreditarla y fins de deshonrarla, al dir, atribuïndonos, ¡Que no se diga que en Catalunya hay una ciutat donde se deixa morir de hambre el soldado espanyol!

Frase tant iuriosa nosaltres en nom de la població, en nom del M. Il. Sr. Alcalde y en lo propi la rebutjém ab totes las forses.

Y si no ho ferem avans, es perque no tenim cap relació ab lo Diario de Tarragona y no havent tingut ell a bé l'enviarnos un exemplar del número en que venia l'atach no varem poguer enterànos.

Parla lo degà de la premsa tarragonina en son articlet «Conducta extraña», que ahir reproduïa l' *Diario de Reus*, de la Associació que ell califica de *sui generis, especial, y casera*, que aquí's va crear per auxiliar als pobres malalts y ferits que retornaven de las guerras y fossin fills d' aquest partit judicial, per mes que l's auxilis aquests s' extengueren a tots los que passavan per nostra ciutat, fossin o no de la província, y'n parla ab la mateixa mala fé que s' deduix de las paraules que mes amunt li copiem y pera dir que no varem voler unirnos a la «Cruz Roja» pera l'socorro comun de los desvàlidos, com si nosaltres necessitessim anar plegats ab ningú pera exercir la caritat.

Ja ho diu l'articulista: si nuestra memoria no nos es infiel la Associació casera, es para socorrer a los de casa y confia que la patria del general Prim socorrerà als repatriats.

Mes bondat no la podiam esperar; encara creu que aquí hi bategan cors que s'interessaran pera l's pobrets

soldats y no va errat; puig una població com la nostra que te entregades mes de 4.000 pessetas a soldats que han retornat de las colonias, que l's servei de la ciència son de franch y l's medicaments de la farmacia sino son regalats poch n' hi falta, y que a mes té las portes d' un Hospital sostingut per fondos municipals, oberts per tots aquells infelissos que hagin de fer estada entre nosaltres, i volen dir que no hi haurà cors plens a vespr de sentiments filantròpics que escoltarán la veu del colega taragoní?

Quina llàstima que l'autor d' aquelles ratlles no tingües mes bona memòria o antes d' escriure aqueles veritats no hagués repassat los Estats que cada mes publicuem los periódichs locals, dels serveys que fa la Comissió d' auxiliis als soldats repatriats?

Hauria vist que desde l' dia 22 del Janer del any que som fins lo dia 23 de Setembre s' han donat 4011'35 PESSETAS, sense comptar les que han costat las entrades de 17 SOLDATS a l'Hospital y 1 al Manicomio; que d' aquesta cantitat s' han donat 1.002 PESSETAS en socors de 2 a 15 PESSETAS a cada un a 167 SOLDATS, fills de diferents províncies especialment de las de Llevant com Castelló, Valencia, Alicante, Murcia, Almería etc que per hostatje d' alguns d' aquells 167 y a uns 200 mes s' han entregat 456 PESSETAS als amos dels Restaurants de las estacions de ferrocarril y a als de dos fondas, observantse que en las facturas d' aquests hi figuraven bistes a dos rals y que en las del farmacéutich Sr. Serra tant petites cantitats dels medicaments, que's consideran com a regalats: y darrerament que aquesta Associació sui generis ha arribat a tenir adelantadas de la butxaca de son Tresorer D. Genaro Bartulí la cantitat de 1716'15 PESSETAS.

Si d' aquells datos resulta que aquí deixem morir de fam al soldat espanyol, tindrém que donar rahó al colega y ho diré en castellà. En Cataluña hay una ciutat que deixa morir de hambre al soldado espanyol, y aquesta ciutat es Reus, la nostra; pero en aquesta ciutat, consti ben bé, no surt cap soldat que al arribar a la primera o segona estació se l'ha de portar ab la parigiela a l'Hospital, com se va donar lo cas que se n' hi hagué de portar un aquell que venia precisament de Tarragona: y consti de la mateixa manera que a bons sentiments se nos podrá igualar tothom pero ningú nos aventatja.

Lo que no pogueren fer las notas del «Cádiz» ho han conseguit las afiladas caras dels soldats que refalta, no los hi esgatiméni ni l's hi esgatimérem pas. Rectifiqui donchs, lo *Diario de Tarragona* que l' assumpte de que parla es massa delicat pera que nostra ciutat lo deixi passar així com així, y una altre vegada tingui mes cuidado en lo que admet a las seves columnas.

Es lo menos que li podem demanar.

CRÓNICA

Observacions Meteorològiques

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

del dia 24 de Setembre de 1898

Horas d'obser	Baròmetre aneroide	Grau d'humitat	Pluja en 24 hores	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular.
9 m.	751	84				
3 t.	750	85		5'1	Nuvol	

Horas d'obser	TEMPERATURAS			VENTS		NUVOLS
	Màxima	Mínim.	Ter. tip.	direcció.	Classe	can.
9 m.	Sol. 39	19	23	S	Gün.Ni	0'6
3 t.	Sombra 30		28	S		0'0

Efectivament, Espanya es lo país dels vice-versas. Durant dos anys tot ha sigut parlar de las guerras, de patriotisme, de la marcha de Cádiz, del heroisme llegendari dels espanyols, y tots los polítichs, desde l' peix més petit al més gros, desde l's quefes de Madrid al últim aspirant a sereno de poblet, així los negres com los blanxs, los hem vist acudir, com qui va a cobrar la nómina, els molts de las estacions y dels ports de mar, pera despedir, ab un entusiasme de Real Orden, als pobrets soldats que per no tindre ni trobar tressents duros ab que redimirse anaven alegres y contents (així ho cantavan los diariots dels cinch céntims) a lluitar per la patria, per aquesta patria tan pròdiga pels uns y tan desagradida pels altres.

Durant aquests dos anys de bojeria continuada, jay del qui gosava a dir las veritats! Traydors, separatistes, filibusters, tot lo més denigrant era poch per lo que s'mereixan. «La Renaixença» y «Le Regionalista» suspechos y sos directors empaperats, la «Doctri-

na Catalanista» denunciada y confiscats sos exemplars y encare gràcies que no ns van trastar com a gossos rabiosos. Aixó ho devém a la caballerosidad, qualitat la mas saliente de los espanyoles.

Pero ha vingut lo desastre, perque tenia de venir, per més que pesi a la rastrera «Publicidad» y demés còmplices, y ab lo desastre ha començat a veure la gent de diners, que l's treballadors ja fa temps que l' han vista y tocat, la nuvolada que s'acosta, precursora de la miseria del país, del descrèdit general y del enfonsament de la Hisenda pública, que amenassa desfer-se sobre Espanya en tempestat que tot ho arrebassi.

Y com que també es predilecta dels espanyols de bona rasa, que may se recordan de Santa Bàrbara sin quan trona, are, are que ja casi no s'hi es a temps, y si s'hi es ha de ser a costa de grans sacrificis y ab un canvi complet de procediments y de persones, are, aquells mateixos de l'última pesseta y l'última gota de sanch, s'han posat a regeneradors, y cada dia surten, com los bolets, manifestos y proposicions. L' un dia Polavieja valentse de trossos de nostres ideals, encare que d'una manera timida y confosa per por de la integritat de la patria, pera que li serveixin segurament d'escambell per arribar al govern; Montero Ríos fent a última hora declaracions de que ha estat sempre autonomista y enemic de la guerra; lo Sr. Puig y Valls proposant la replantació dels boscos com a medi de regenerar a Espanya, y l's eminentes que han parlat ja o encare han de parlar desde las columnas de «El Liberal», tots, qui més qui menys, al pretendre posar un grà d'arena en la cuestió, are de moda, de la regeneració, se decantan cap al regionalisme, com aquell qui ha fet un gran descubrimient.

Fins l'«Imparcial» y Romero Robledo (oh sarcasme!) s'han posat a defensar lo que avans ells mateixos posaven com a un drap brut.

Y lo bò es que tots los regeneradors, al llençar al públic sos projectes, piramidals la majoria, plaussibles alguns, ho fan consignant al principi, ab la més santa innocència, que no havent exposat encare ningú cap plan de regeneració, ells ne davau un al país a modo de *elixir de Dulcamara*.

Donchs s'ls programes dels regionalistes bascongats, gallegos, navarros, aragonesos, valencians y catalans, exposats y propagats públicament? s'no nostra campanya contra la guerra?

Pero, consignemho ab lletras de motxo, y donem gràcies a Déu que l's que un dia foren taxats de bojos, avuy en mitj de la ruina a que han portat a Espanya quatre pandilles de polítichs desvergonyits, han ensenyat al poble que l'únich camí pera salvar l'Estat y assegurar son pervindre, es anar francament a la implantació de nostre programa, sota l' qual han de viure la vida del progrés y de la llibertat totas las regions històriques d'aquesta desventurada Espanya.

Aquest vespre en lo teatre de la Societat «La Pal» s'hi posarà en escena la comèdia en un acte «Sálvame el que pueda!» lo juquet còmic «L'amor es cego» y l'monòlech «Called que no se desperta!»

Després de acabada la funció hi haurà ball ab piano.

L'exit que en la temporada del hivern passat, obtingué lo ventajós corte de Cheviot Inglés, a obligat a la casa Porta a presentarlo a la venta pera l'proxim hivern, venentlo al mateix preu que l'any anterior, a pesar del augment que hi ha hagut aquest any en la compra de las primeras matèries.

«Acostantse la estació de tardor, en la que pren increment la malaltia tifídica, es menester que las autoritats estiguin sobre avis per dictar la midas que la asalt pública exigeix.

D'alguns anys a aquesta part s'ha anat accentuant de una manera notable la extensió y gravetat del tifús en Barcelona, ahont sembla ser malaltia endémica. La adulteració de las especies alimenticias y la complerta falsificació de molts d'elles es, segons opinió de persones peritas, lo que mes incentiu dona a aqueixa febre maligna que tantas víctimas causó durant l'any, y especialment en la tardor. Déu, donchs, estremar-se lo rigor en la inspecció de mercats y establements dedicats a la venda d'articles de menjar y beure, aplicant sense contemplació de cap gènere la llei y las ordenances municipals en tot son rigor, puig aconseixen a vegades que s'impose lo castic, pero després, sia per descuyt, sia per atendre a recomendacions, la cosa no passa de una mera fórmula y lo delincuent segueix en son criminal negoci, comptant ab la impunitat.»

A moltes consideracions s'ofereix lo suelt anter, tradudit del «Diario de Barcelona» d'ahir. A moltes y sabrosas consideracions si l'apliquem a Reus;

à questa població mare de la dessidio, engolida en la deixadesa y decadència més gran, que hagi tingut jamay.

Aquí també hi ha hagut tifus y encara n' hi ha; però de mides higièniques no s' ha pres més que la de les aygues, que eran interessos del comú, que á ningú dolien. Y respecte á l' aygua s' ha pogut perorà y fè l' exèrcit sense compromisos, mentres que si s' ha gués fet llençar carn corrompuda, peix passat y pà ab barreja de tota mena de farines; quins crits y quins trastorns, Verge del cel!

En quan't a seguir los rentadors; fer separar las robes dels morts de febre tifoidica; pendre precaucions en las casas dels malalts etc. etc., cá, no cal pensarhi, quins compromisos per los metges y quins malavolens!

A l' aygua, a l' aygua y visca la anarquia més que 'ns ensorra a tots, menos a aquells que s' hi troben bé, perque 'ls hi fá lo caldo grás.

Llegeixin y prepárintse l' mocador de tela pera si-xugar las llàgrimas, que are no es temps de fer sonar la marxa de «Cádiz» com era moda mesos passats, al enterarse d' iguals notícias.

La Companyia Trasatlàntica te noticiá de que l' vapor «Reina Maria Cristina» va sortir lo dia 20 de Santander cap á la Coruña, l' «Alfonso XIII» va sortir lo 20 de la Habana cap á la Coruña, lo «San Francisco» va arribar lo 20 á Puerto Rico de Guantánamo y ans d'ahir sortí cap á la península, lo «P. de Satrústegui» va sortir lo 20 de Cádiz cap á Puerto Rico, lo «Chateau Laffite» (nolejat) va arribar lo 20 á Puerto Rico de la Habana y ans d'ahir va sortir cap á Espanya, lo «Montserrat» va sortir ahir de Cádiz cap á las Antilles, lo «Buenos Aires» que conserva tota sa artilleria sortí ahir del port de Barcelona ab direcció á Filipinas, lo «Covadonga» arribà dimecres á Barcelona procedent de Cádiz ab la càrrega y passatje trasbordats del vapor «Rabat» procedent aquest de Mazagán y Casablanca.

A Sallent, província de Barcelona, ha quedat constituida desde primer d' aquest mes, una Agrupació Catalanista. N' es president don Lluís Pagés y Ricart, apotecari, y secretari D. Joseph Bonet y Torra. Nostre fraternal saludo á la nova agrupació.

S' ha publicat la conferència donada per la Directora de la Escola Normal Superior de Mestres de Barcelona, D. Dolores Vallés y Ribot de Rovira, sobre l' tema: «Amor á la patria». Aquest travall mereix esser aplaudit per tots los bons catalans, ja que en totas sus planas, s' hi respira un esperit ben català y francament regionalista.

Llegim en La Renaixensa:

Segons diu un periòdic, en la reunió celebrada fa poc per l' Ajuntament de Palma l' regidor senyor Mulet, després de condemnar la centralització de serveis per l' Estat, que assegurá ser la causa del malesstar en las regions, va fer un elogi de la Diputació de Barcelona per sus gestions en sentit regionalista, y terminà formulant una proposició encaminada á conseguir d' aquesta Diputació, mostrantli las ventatges que a aquest país reportaria, que porti sos esforços á fer que sian declarats franchs tots los ports de las Islas y que gestioni la celebració d' un conveni ab l' Estat, al objecte de que, mitjansant lo pago d' una cantitat crescent, pugui encarregarse la província per sí mateixa de la distribució y exacció de tots los impostos, acomodantlos als usos y costums de las Balears.

S' acordá que la proposició quedés sobre la taula per terme de quinze dies.

La «Associació Catalanista de la Costa de Llevant» tracta d' enviar un Missatge de felicitació al distingit biskaiterra En Sabi d' Arana, ab motiu de la victòria que ha obtingut en las darreres eleccions.

Cada dia es major l' èxit que va obtenint lo llibre «Fets de la marina de guerra catalana» que ha editat la «Unió Catalanista».

Durant la primera quinzena del vinent Octubre, tindrà lloch la sessió inaugural del Ateneu Barceloní, en la que son president En Lluís Domènech y Montaner llegirà un treball sobre la «Reorganisió de Catalunya com á poble modern».

Lo recandat en la Administració de Consums en lo dia d'ahir per diferents espècies puja la cantitat de pessetas 1058'64.

Inauguració del llum elèctrica Reus

—Pero abont vas tan depressa?

—Vinch de casa PORTA de comprarme un corte «Cheviot Ingles», de set pessetas y mitja, donohs segons m' han dit es l' únic gènero que no cambia de color ab lo llum elèctric.

—Y sabes quan s' inaugura?

—Crech aquesta setmana.

ESCORIAS THOMAS.

Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigir-se á casa Gambús, carrer de Vilà (Bou) 12.

Secció oficial

Registre civil

del dia 23 de Septembre de 1898

Naixements

Cap.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Francisca Pocarull Balafé, 56 anys, Barreras, 8.
—Ramona Calleja Llurba, 70 anys, Victoria, 55.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Lope.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avuy á dos cuarts de vuyt se celebraá la Comunió general per las Filles de María Immaculada y seguirá la Visita de la Verge.

Demà se comensará la Novena del P. S. Francesc.

Parroquia de Sant Joan Bautista (Providencia)

Avuy á las 8 la Arxicofradía Teresiana celebrará la Comunió general ab plàctica. A las 6 de la tarde celebrarà sos exercicis piadosos de reglament ab exposició de S. D. M.

Demà comensará la Novena del P. S. Francesc d' Assis que tindrà lloch tots los días durant la missa de las 8 ab exposició.

Sant de demà.—Sant Ciprià.

Secció comercial

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta piazza facilitats per los corredors de comers D. Joan Llauredó Prats, D. Joan Vallés Valduvi y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 días feixa.

» á 8 días vista.

París á 8 días »

Marsella á 8 días »

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.
Gas Reusense.	750	
Industrial Farinera	500	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	500	
Manufacturera de Algodón	100	
Companyia Reusense de Tranvías		
Companyia Reusense de Tranvías privilegiadas de cinch per 100	200	

Moviment del Port de Tarragona

Entradas del dia 23

Pailebot Paquito de Ibiza, ab varis efectes, consignat als senyors V. y Nebot de P. Ferrer Mary.

Vapor espanyol Melitón Gonzalez, de Bilbao y escalas, ab varis efectes, lo despatxan los senyors Fills de B. Lopez.

Vapor espanyol Correo de Cartagena, ab bocoyys buits, consignat als senyors V. y Nebot de P. Ferrer y Mary.

Vapor francés Mitidja, de Cete y escalas, ab tránsit, consignat als senyors V. y Nebot de P. Ferrer y Mary.

Vapor espanyol Colón, de Glasgow y escalas, ab tránsit, consignat als senyors Mac Andrews y Companyia.

Vapor espanyol Cervantes, de Valencia, ab varis efectes, son agent don Joseph María Ricomà.

Despatxades

Vapor Melitón González, pera Barcelona, ab tránsit.

Barcos á la carga

DILLUNS

Pera Cette, Marsella y Gènova vapor «Martos», consignatari don Anton Mas.

Pera Liverpool v. «Francolí», son agent don Modest Fénech.

Anunci particulars

¿Qué es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vulgarment s' anomena quebradura, qubrancia, relaxació, (Trencat), es la separació dels teixits que forman la paret del ventre, per quina obertura surten los intestins.

¿Com se coneix?

Per la excrescencia, (bulto), més ó menys tou ó més ó menos gros que apareix estant dret y desapareix las més de las vegadas tirantse al llit

¿Quinas son las consecuencias?

La persona que sufreix aquesta dolència orgànica, que apareix moltes vegadas insensiblement y per relaxació natural dels teixits, ó be á consecuència d' un esforç voluntari ó involuntari, com es lo tossir ó estornudar, està exposat continuament á una mort terrible; per això basta una mala digestió, ó una petita inflamació en la vora de l' anella ó obertura que deix passar l' intestí per efectuar la estrangulació del mateix.

Consecuència de lo dit es lo creure que qualsevol armatot mentres tingui l' nom de braguer ja es suficient pera aliviar sa dolència, quan no es aixis, sino que es precis que l' braguer sia aplicat en cada cas, per personas coneixedoras de son mecanisme, y n' oper mans inexperitas, que colocar braguers al atzar, com si operació tan delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab resort pera la prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omoplàtics pera evitar lo carregament d' espallasses.

Faixas hipogástricas pera corretjar la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias, ab llargs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

Acadèmia de anglès, francés

y primera ensenyansa

CLASSES A TOTAS HORAS. PREUS ECONÒMICHES
Carrer RASETA DE SALAS, Núm. 11

TELEGRAMAS

Madrid 24.

En la reunió que ahir celebrá la comissió de la evacuació de Puerto Rico, s' acordà definitivament que l' espanyols se'n emportin los canons y tot lo material de guerra que hi havia á las antigues fortalesas d' aquella illa.

—Lo ministre d' Ultramar portà ahir al Consell alguns datos interessants que alcensen fins la feixa y 's refereixen els gastos de la guerra de Cuba.

Los ministres d' Ultramar é Hisenda discutiren vivament pero arribaren á un acord sobre la reforma d' atendre á las necessitats d' Ultramar ab cárrec al pressupost del ministeri de la Guerra de la Península.

Lo Gobern s' espantà el coneixer la xifra exacta de lo que 'ns costava la campanya de Cuba. La de Puerto Rico ha costat un milió escàs de duros.

—Han celebrat una reunió l' s' ministres de Marina, Guerra y Ultramar pera formar lo pressupost dels gastos que importarà la repatriació del exèrcit de las Antillas.

—La comissió norteamericana que 's troba á Cuba rebutja l' plazo de la espanyola, que preté que la evacuació d' aquella illa acabí en Febrer y que segueixi la Administració espanyola á Cuba fins que 's firmi l' tractat definitiu de pau.

—Los yankis volen que s' abrevihi dit plazo.

—Lo famós novelista Emili Zola, ha declarat à Ginebra, ahont se troba, que fins á principis d' octubre no regressarà á París.

—Circula l' rumor que l' Gobern te preparat un decret, autorisant lo cultiu del tabaco en cinch regions de la península d' acord ab la Tabacalera.

—Segueix normalment la evacuació de la illa de Puerto Rico per nostres tropas.

—Se diu que la senyora vínde de Cánovas del Castillo se retira al convent de las Huelgas reals de Burgos, abandonant las pompas del mon.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

SERVEY DE TRENS

[De Reus á Barcelona]

5'04 m. correo (per Villanueva y Vilafranca) 4.ª, 2.ª y
erera. 8'56 m. expres, primera y segunda dimars, dijous y dis-
pates, (per Vilanova). 12'11 t. mercancías, segunda y tercera.
1'57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'28 m. (per Vilafranca). 9'46 m. (per Vilanova). 1'58 t. per id. 7'39 t. expres (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 1'04 t. — 3'10 t. — 7'49 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 n. De Reus á Tarragona 3'30 m. — 9'47 m. — 2'14 t. — 7'04 t. De Tarragona á Reus 7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

ESCORIAS THOMAS

COM ADOB FOSFATAT

RECENT, SÓLIDAS
GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

Lo més econòmic, lo més eficàs, lo més durader

NITRAT DE SOSA

ADOB AZOAT

A.D. OTTO MEDEM.-VALENCIA

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Septembre de 1898

Línea directa pera'l Rio de la Plata

Sortirá de Barcelona directament pera Montevideo y Buenos Aires los mag-
nífiches y ràpids vapors francesos

lo dia 11 de Octubre lo vapor "Aquitaine"

lo dia 21 de " "

LINEA PERA'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortirá de Barcelona lo dia 26 de Septembre pera Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos Aires lo grandiós y acreditat vapor francés

BEARN

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C., Plasse de Palacio.—Barcelona.

Per la línia de ferrocarril de la Costa del Maresme, la qual es fa en el port de Barcelona, se podrà accedir a la ciutat de Girona, que està situada en la província de Girona, a uns 100 km de distància de Barcelona.

De Reus á Lleyda

8'10 m. — 5'23 t. — 1'04 t. — 3'50 t.

De Lleyda á Reus

1'28 t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodí á Reus

9'53 m. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Tarragona á Valencia 8'10 m.

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia á Tarragona

11' m. y 6'30 t.

De Madrid á Zaragoza

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Madrid á Zaragoza

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Madrid á Zaragoza

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Madrid á Zaragoza

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid

10'30 t. — 1'30 t.

De Zaragoza á Madrid